

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Mai bine la plug

— Părerile unui orășan de astăzi despre orașe și orășeni —

Aiud, 21 Iulie

Mă întorceam astăzi cu fruntea înnoirată de la slujbă și întâmplarea îmi scoate în cale un vechiu tovarăș de copilărie, rămas acasă de mic, la viața plugărească. Nu-l mai văzusem de mult, din tinerețe, pe Ion Lăstaru, și bucuria mea nu fu mică. Stătea în fața mea om deplin, cu pieptul lat, pietros, cu brațele vânjoase. O mustață groasă, răsucită ca'n vremile de demult, îi umbria gura și îi dădea înfățișarea unui trunchiu de copac, pe care nu-l îndoaie nici o furtună.

L-am privit în față cu prietinie multă și, măsurându-i statura aspră și vârtoasă, fără voie mi-am asemănat făptura mea de țăr cu a lui. Păream o trestie mlădie lângă un copac sănătos din culmea pădurii dela noi.

Însă ochii lui Ion Lăstaru nu aveau nimica din vânjoșia și puterea trupului său. Erau lumini palpătoare, înfricate par'că, sub o frunte de stâncă.

L-am întrebat: Ce vânturi te bat pe-aci, printre negrețe, frate Lăstarule? Pari trist și îngândurat. Poate vre-o durere, vre-un necaz? Te știam flăcău dintr'o bucată, să frângi tânjale în genunche și să ridici sacul de grâu ca pe-o peană purtată de vânt.

El îmi răspunde:

Necazuri, domnule Andrei, necazuri și ponoase!

M'am săturat de plugărie și de zoală. Nu mai merge pe la noi. Îmi las moșia și casa, și mă mut și eu la oraș. Caut o slujbă și ai putea și dumneata să pui o vorbă bună pentru mine. Vreau un loc de argat, de pazitor de ușă la o cancelarie, sau orice s'o găsi aici, între palatele astea. Îmi aduc și nevasta și copiii. Fug din Gurmătură, că tot e mai dulce pita între domni, mai ușoară viața. Aci huzuriți în bine, vă cad banii în palmă ca ploaia, stați la umbră și vă plimbați. Iar noi scurmăm cu fruntea prin țărână și tot o ducem ca vai de capul nostru. Mă fac orășan și eu, să știu că n'am decât o mâncare la zi și o coicabă, să nu mă ploaie. La noi, vorba cântecului:

*Greu la deal și greu la vale
Sunt bucate, nu-s parale!
Biruri multe, biruri grele,
Pe la noi trudă și jele!*

...Așa Ion Lăstaru, prietenul meu din copilărie. Mi-a ieșit în cale, să-i caut o pită la oraș, să scape de biruri, de trudă și de jele.

L-am dus la casa mea pustie de orășan și i-am vorbit așa domol, duios, pe hodină, ca unui frate pe care îl iubești și pentru care și inima din piept ți-ai da-o, să-i faci un bine.

Și i-am spus:

Uite, frate Lăstarule, precum vezi eu sunt și astăzi, la 40 de ani, singur cuc...!

Mâncarea mi-o aduc cu hârbu dela grăsmă. De ce nu m'am însurat și eu ca lumea, zici? Dar nevasta cu ce să mi-o țin, cu ce s'o imbrac? Din patru mișoare de lei la lună, unde poți înciocola o gospodărie? De unde să crești copii, să porți o domnie?

Ș'apoi știi, că plata noastră vine, dacă vine, la 3—4 luni odată? Ș'apoi mai știi, că eu, ca să trăiesc și să-mi pot înfașura trupul în niște sdrențe domnești, trebuie să mă închin la toate partidele, la toate guvernele? Și mai știi, că la pita mea amarită râvnesc statornic 5—6 flămânzi ca și mine, încât nu știu clipa și ceasul, când îmi incuie cancelaria înaintea nasului și pot pleca să tai frunze la câini?

Ori crezi că negustorii și meșteșugarii o duc mai bine, ca noi, condeieșii?

Negustorii, dacă vreau să nu le putrezească marfa, trebuie s'o dea pe datorie, iar plata la Sfântu Așteaptă...! Ș'apoi meșteșugarii? Voi sătenii nu cumpărați cisme, bocanci, nici la doi ani odată, că n'aveți cu ce. Iar cismarul, păpușarul întinde din grumazi și înghite sec.

Ori crezi că la domnii mari, la cei cu învățătură multă, le merge mai bine? Nu vezi că s'au înmulțit advocații ca ciupercile, s'au înmulțit inginerii, doftorii? Azi mâne, vor trebui să ia și ei traista'n băț și acul în pălărie.

Oă sunt totuși domni cari se plimbă hai-hui în automobile și fac chefuri răsunătoare pe la restaurante?

Cari fac așa, nu se știe când îi ajunge osânda și trag pe dracul de coadă, sau înfundă cine știe ce temniță..!

Știi ce-i și la orașe acum? Sărăcie-lucie și jocuri pe sfoară, deasupra unor prăpăstii nevăzute. Azi ești domn, mare și tare, porți haine scumpe; mâne ești un nime, un pârilit. Domnii se pândesc și ei unii pe alții, se subsapă și se licitează, vorba aia: tu ai fost destul domn mare, dă-te jos să mă mai satur și eu! Și asta va fi tot așa, până nu s'o așeza lumea cum trebuie, până nu vom cunoaște pe Dumnezeu, să fie cinste și omenie adevărată.

Tu, frate Lăstarule, la vârsta ta, vrei să ajungi și tu să întinzi pe dracul de coadă la oraș? N'ai ce mânca la casa ta? N'ai o olișoară de lapte pentru copiii tăi, un pușor de tocană în ogradă? Nu sameni un pumn de cânepă, să ai o cămașă cusută de mâna nevastăii tale? N'ai plugul tău, pe care nu-i inspector și controlor pe lume să ți-l seacă din brazdă când îi vine vremea lui?

Ține de el, că este cea mai sfântă și mai veche unealtă de pe lume!

Andrei Orășanu.

Oaspe iubit din America. Zilele trecute a sosit la Blaj, ca să facă o vizită la I. P. Sfinția Sa Păr. Mitropolit și să-și cerceteze prietnii, M. Onor. Sf. Sa *Părintele Ioan Vanca*, preot român unit în orașul Cleveland. Am avut și noi plăcerea să stăm mai mult de vorbă cu Păr. Vanca și am auzit dela Sf. Sa o mulțime de știri interesante despre frații pribegiți peste Ocean, precum și despre stările din America. Dela Blaj Păr. Vanca a plecat la București, iar în August se va întoarce la parohienii săi.

Ciădiri nouă de școli la Blaj. Se lucrează de zor și sunt aproape gata celea două ciădiri nouă de școli în orașul nostru: școala de învățători și școala comercială superioară de băești. Școala normală de învățători este o ciădire uriașă cu 3 rânduri, iar școala comercială un palat foarte draguș, cari amândouă vor fi cea mai nouă față a Blajului nostru. Ele s'au ciădit prin grija și dragostea de școli a Preabunului Părinte al Blajului.

Mângâind pe alții, ne alinăm și nouă durerile

Ceice, în durerile lor, s'au folosit de toate mângâierile pe cari le îmbie biserica, să deschidă epistola a doua a sfântului apostol Pavel către Corinteni, la cap 1, stih 3—7. Acolo vor găsi următoarele: »Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl nostru Isus Hristos, Părintele milcelor și Dumnezeu al toată mângâierea, celce ne mângâie pe noi în tot năcazul nostru, încât putem și noi mângâia pe cei ce sunt în tot năcazul, prin mângâierea, cu care ne mângâiem noi dela Dumnezeu. Pentru că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, tot așa prisosește prin Hristos și mângâierea noastră. Iară noi de pătimim năcaz, e pentru a noastră mângâiere și mântuire, carea se lucrează întru răbdarea aceluiaș patimi, pe cari și noi le pătimim; ori de ne mângâiem, e pentru a noastră mângâiere și mântuire. Și nădejdea noastră tare este pentru noi, știind că precum sunteți soți patimilor noastre, așa veți fi și mângâierii». Sunt atât de mărețe cuvintele acestea și atât de fără păreche în tot ce s'a scris vreodată de vreun filozof până la sf. Pavel, încât sunt vrednice să le adâncim cât puțin.

Când durerea ta este atât de mare, încât n'o poți alina cu nici unul din mijloacele arătate până acuma, mergi și caută vreun năcăjit, vreun nefericit și neîndreptățit al sorții, alină-i, pe cât e eu putință, durerile, mângâie-l cu tot ce ai încercat să te mângâi și tu, și vei observa numai decât o ușurare mare, vei vedea că nu

numai tu singur suferi, ci că alături de tine mai sunt atâția alții, poate mult mai nefericiți decât tine. Și când vei observa că cuvintele și purtarea ta au ușurat sarcina deaproapelui tău, te vei simți atât de bine, atât de ușurat și de mângâiat, încât această conștiință, acest simțământ nu l-ai da pentru o lume întreagă.

Cum să începi a-l mângâia? Să azeți că tu înțelegi suferința și durerea lui, și că tu nu numai nu-l desprețuești ci-l cinstești și mai mult. Câștigându-i astfel încrederea, el îți va deschide tot mai larg inima, iar tu te vei ruga Domnului nu numai pentru ușurarea suferințelor tale ci și pentru ale lui. Nu vorbe trebuie pentru a-l mângâia, ci inimă înțelegătoare. Oare cum s'au mângâiat Isus și Maria, când El se afla pe lemnul crucii? Cu vorbe frumoase și umflute? Nu, ci cu tăcere și cu ochii. Câte odată cea mai bună mângâiere este, a plânge împreună cu cel îndurerat, cum a făcut și Isus cu Maria din Betania. Iar dacă e vorba să-l mângâi pe cineva și cu vorba, vorbească atunci nu numai gura ci și inima și întreg sufletul tău. Și apoi cuvintele acestea nu trebuie să fie totdeauna dulcele; câte odată, mai ales când ai în fața ta un om lipsit de voință, pot fi și energice și uneori chiar aspre.

Mângâie-te, mângâind pe alții. În loc să te ocupi tot într'una numai de durerea ta proprie, caută a privi și alte dureri. În loc de a afla că sarcina durerilor tale este prea mare, ia asupra ta și sarcina durerilor celorlalți. În loc să te tot tânguești, mai bine compătimeste-i pe cei mai nefericiți și decât tine. În loc de a cerși mângâieri dela alții, mai bine întinde tu însuși mângâiere altora. Și vei vedea, ce bine te vei simți. Prin ușurarea sarcinei deaproapelui tău, și-ai ușurat și sarcina ta proprie. Ai voit să îngrijești un bolnav și prin aceasta și-ai vindecat rana ta sufletească. Ai voit să-i mângâi pe alții și și-ai răcorit și inima ta proprie. Ai voit să dai altora și ai primit tu însuși.

Se înțelege de sine că la astfel de fapte minunate, la o înălțime sufletească atât de măreță, numai sufletele acelea pot ajunge, cari au cetit și ramegat bine sf. Scriptură. Aduceți-vă numai aminte de minunata arătare alui Isus celor doi învățăcei ai săi cari mergeau spre satul Emaus. Tristi și posomorți învățăceii își povesteau întâmplările din cele 4—5 zile de mai înainte, cum l-au dat arhieriei și domnii pe Isus la judecată de moarte și l-au răstignit și cum s'au înșelat ei în așteptarea lor de a vedea în Isus pe izbăvitorul neamului izraelitan. Atunci Isus, care apropiindu-se, mergea împreună cu dânsii, a zis către ei, spunându-le tot ce aveau pe suflete și s'au învrednicit de următoarele cuvinte aspre rostite de dascălul lor: »O, nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate câte câte au grăit prorocii! Au nu se cădea să pătimească Hristos acestea, și să între întru mărirea sa? Și, începând dela Moise și dela toți prorocii, tâlcuia lor toate scripturile cari erau despre el... Și a fost când a șezut el cu ei la masă, luând pâinea, o a binecuvântat și frângând, o a dat lor. Și li-s'au deschis ochii și l-au cunoscut pe dânsul; și el s'a făcut nevăzut de dânsii (Luca 24, 12—35).

Așa să facem și noi în durerile și necazurile noastre și tot așa să-i îndemnăm să facă și alții: să căutăm mai întâi mângâiere în cuvintele Scripturilor și apoi să ne împărțăm cu trupul și sângele Domnului, prin ceace ni-se vor deschide și nouă ochii și-l vom cunoaște pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită. Iară cunoșcându-o tot mai bine, vom putea mângâia și pe alții și, prin ei, și pe noi înșine, cu succese tot mai mari și mai frumoase.

Părintele Iuliu

Impușcat pentru spionaj. În ziua de 18 Iulie a fost împușcat la Varșovia maiorul polon Domkowski, despre care s'a constatat că făcea spionaj, plătit de bolșevici.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Din Roșia de Secaș

Căntece și strigături, culese de Andrei Munteanu

Insura-m'oiu insura
Nu știu socrul ce mi-o da:
Două rațe și un rățoi
Na, ginere, car și boii
Două rațe împiedecate,
Na, ginere, vaci cu lapte!

Și iar morții tăi, vinars,
Că-mi aduci numai năcaz!
Eu te beau vinars de bun
Și din om mă faci nebun!
Eu te beau vinars de sete
Tu mă razimi de părete!
Eu te beau vinars de plâns
Tu mă faci lumii de răs!
Dar te beau, vinarsule,
Tragu-te năcazule!

S'a urcat mândra pe poartă
A văzut cănepa coaptă
Și-a căzut îndată moartă...!

Isailă Comunistul

Intr'o zi, în vara asta, veniam de la hotar. Pe drum către casă ajung două cară cu fân, cari mergeau pe marginea drumului, în cet și legănându-se ușor. Soarele cocea amar, dar Românii ședeau în vârful carului pe fân, și mai îndemnându-și boii, cari pășiau molatec ca și cum lor nu le-ar fi grabă, povestea cel din carul al doilea, cu omul din carul dinainte.

Era pe o cale de câmp îngustă, printre lanuri de grâu și cucuruz. Nu era primejdie de spurcatele de automobile, și se vede treaba că de aceea ședeau oamenii atât de liniștiți în vârful carului cu fân.

— Așa zău i-a umblat lui Isailă, — zicea românul din carul de dinainte, un drăguț de om zdravăn, cu pieptul cât o ușe, și cu niște umeri ca un ghințar în paradă. — A fost și el „catindat de destupat” (așa batjocoria românul cuvintele „candidat de deputat”), și acum a rămas „biloancă”, cu niște cioareci ca hornarii, cu plugul jos, căci vacile a trebuit să le vândă, ca să plătească *motofărțul* organizației, cu care a colindat satele la propagandă, cu nevasta tunsă și cu porecla de „comunist”.

— Hă, ucigă-l sfânta cruce — face cel din carul de al doilea; iar eu mergeam câținel pe la umbra carului, pe lângă holdă, și trăgeam cu urechea.

Din toate am ascultat și am prins o poveste frumoasă, care poate fi de folos tuturor oamenilor, iar cititorii „Unirii Poporului” știu că vor mai râde o lecuță.

Isailă alui Șofronel, era omul dracului. Nu sămăna cu tată-so nici ca rața cu bivolul, dar nici la fire nu se potriveau, de credea că unul e din vârful muntelui iar altul din fundul pământului. Bădă Șofronel era om mic de statură, din care pricină l-a și făcut satul din Șofron, Șofronel. Apoi mai era blând, îngăduitor, omul păcii, și apoi harnic și chivernisitor.

Isailă era om voinic cât un hâmpău și negru ca un căldărar. Sfătos și fălos de gândea că el a găurit ovăsul și a pus găinșă pe cer; apoi rău de gură, de să te ferească Dumnezeu. Pentru el toată lumea era fleac, primarul un fleac mare, fruntașii satului niște fleacuri colosale, și nimenea nu se putea asemăna cu el.

Înainte de războiu fusese vre-o trei ani în America, unde — zice —, că ar fi lucrat într'o bae de cărbuni; dar ispravă mare n'a făcut, decât a venit acasă cu niște haine pestrițe, cu păpuși galbene, numai până sub nodul cioarelor, și cu ștrimfi sum numai domni purtau. Când i se da prilej, injura americanște: *gods hel is, gadem sanamogan!* Poate că numai atâta știa, dar fesișorii din sat unii se mirau de istețimeu lui, pe când alții râdeau în pumai.

Mari serbări creștinești în cinstea Preacuratei, la Sf. Mănăstire Nicula

Cine n'a auzit de Sfânta Mănăstire Nicula, din județul Someșului, de lângă orașul Gherla?

Incă din vremuri vechi acest sfânt lăcaș de închinare și de rugăciuni, are o icoană făcătoare de minuni care închipuiește pe Preacurata Maică a dulcelui nostru Isus. Istoria pioasă a acestei sfinte icoane cuprinde un șir întreg de întâmplări minunate pe cari părinții noștri, moșii și strămoșii, le cunoșteau și le cinsteau ca pe niște binefaceri ale milei dumnezeiești față cu omenirea plină de necazuri și de dureri. Și alergau sute și mii de credincioși din toate colțurile Ardealului, ba și din țări mai depărtate, să-și scalde sufletele în harurile cerești pe cari le prilejia Preasfânta Vergură în Mănăstirea dela Nicula.

Această sfântă mănăstire, așezată într-o poiană păduroasă, frumoasă ca o gură de raiu, este și astăzi loc de închinare, spre care an de an aleargă zeci de mii de credincioși din toate părțile, ca să se închine la icoana făcătoare de minuni și să audă privegherile și slujbele înălțătoare de suflet, cari se fac acolo în ziua Sfintei Marii. Astăzi mănăstirea este chiar mai strălucită și mai împodobită ca în trecut: lângă vechea bisericuță de lemn se înalță o adevărată catedrală cu două turnuri, în care însuși Preasfințitul Arhiepiscop al Gherlei face sfintele slujbe la prilejuri de sărbătoare, încunjurat de preoți nenumărați și de cântăreți vestiți. Iar lângă mănăstire sunt adăposturi largi și frumoase pentru ocrotirea închinătorilor în cazuri de ploaie și de vremuri grele.

În acest an la *Sfânta-Maria Mare*

slujbele și privegherile vor fi deosebit de pompoase și de strălucitoare, în cinstea pomenirii Marelui Săbor dela Efes, care s'a numit și *Saborul Martei, Născătoarea de Dumnezeu*.

Rânduiala acelor sfinte serbări ale Maicii lui Dumnezeu este următoarea:

Programa slujbelor

la Sfânta Mănăstire Nicula cu ocazia marelui pelerinaj la Sfânta Maria Mare, în anul jubilar al Sinodului Efezin — 1931

1. Miercuri 12 August: La ora 6 după amiază *Paraclisul Maicii Domnului* și predică despre anul jubilar al Născătoarei de Dumnezeu.

2. Joi în 13 August: La ora 6 dimineața, sfânta Liturgie în mănăstirea mare și cuminecarea celor mărturisii. — La ora 8 Utrenie, Sfânta Liturgie, cu Predică, întru cinstea Maicii lui Dumnezeu, rostită de canonicul *Dr. Victor Bojor*. — La ora 3 d. a. Inerat, cu Predică, de preotul *George Neamțiu* din Hășdate-Silivaș. — La ora 6 d. a. Acatistul Maicii Domnului, urmat de Predică: *Maria cu adevărat Născătoare de Dumnezeu*, rostită de canonicul *Dr. Victor Bojor*, apoi încunjurarea Mănăstirii.

3. Vineri în 14 August: La ora 6 dimineața, sfânta Liturgie atât în Mănăstirea cea mare cât și la altarul din afară al Mănăstirii și cuminecarea celor mărturisii. — La ora 8 Utrenie, apoi sfânta Liturgie, cu Predică, în onoarea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, rostită de protopopul arhidiacon onorar *Ioan Coste* din Gherla. — La ora 2 p. m. Vecernia praznicului, cu predică: *Maria Maica lui Dumnezeu și Maica noastră*, rostită de canonicul *Dr. Victor Bojor*. — La ora 5: Întâmpinarea Arhiepiscopului din partea tuturor preoților și pelerinilor, apoi celebrarea pontificală a *Paraclisului și predică*, rostită de *Prea Sfințitul Iuliu al Gherlei*, după care se va încunjura de 3 ori sfânta Mănăstire, între cântări de laudă în cinstea Prea Sfintei Fecioare Maria Maica lui Dumnezeu.

4. Sâmbătă în 15 August: La ora 5 dimineața se va celebra sfânta Liturgie, atât în Mănăstire cât și la altarul din afară de Mănă-

stire, cuminecându-se din mai multe potire cei mărturisii. — La ora 8 *Liturgia arhierescă*, slujită de Prea Sfințitul Domn Episcop cu preoții asistenți și predică ținută de Prea Sfinția Sa. La sfârșitul Liturגיעi încunjurarea sfintei Mănăstiri.

Dr. Victor Bojor

canonic, președ. Comis. adm. nistr. a Sfintei Mănăstiri.

Misiuni populare în parohia Boghiș (jud. Sălmar)

La îndemnul Preasfinției Sale Episcopului *Alexandru* al Maramureșului de a-se ținea cât mai dese misiuni populare în noua eparhie, în zilele de 18, 19 și 20 Iulie s'au început sfintele misiuni în parohia Boghiș. Ca predicator a fost rugat de către părintele local Vasile Marchiș clarisimul *Dr. Aloisiu Tăutu* profesor de teologie în Orade, care, dând ascultare chemării, a condus sfintele misiuni cu atâta succes încât întreaga parohie a ascultat cu multă plăcere și mare folos sufletesc cuvântările frumoase, pătrunzătoare, ieșite din inimă caldă. Aproape toți credincioșii parohiei s'au mărturisit și cuminecat. Spovedaniile au ținut 2 zile la cari au ajutat Domnii preoți din jur pâr. Chisvasil Petru din Doba, pâr. Petru Russu din Oar și pâr. local V. Marchiș.

Credincioșii parohiei *Doba* au venit cu procesiune la misiuni.

Să dea bunul Dumnezeu ca această curățire sufletească de care au avut norocul credincioșii din Boghiș, să fie urmată în curând de toate parohiile din noua eparhie, care va fi cel mai potrivit început pentru o viață adevărat creștinească și vie.

Ministru la Blaj. Luni în 20 Iulie, după amiază, a sosit la Blaj d. *Dr. Valer Pop*, noul ministru al Ardealului, ca să facă o vizită la Înalt Preasfinția Sa Mitropolitul Vasile. Seara s'a dat o cină în curtea mitropolită, la care au fost invitați sfinții Înalt Preasfinției Sale și fruntașii „Agrului“.

Pe acasă n'a făcut pureci mulți, căci neamțul îl cheamă la supra vizită, fiindcă la asentarea cea dintâi nu se prezentase.

Il duseră cătană la Orăștie, la regimentul 64.

Acolo nu ajunse nici o șargă, căci — precum zicea el —, mai bine vrea el să fie domn în țivilie, decât să umble după stelele căprărilor și ale fraitărilor. Il puseră deci să puțuluiască calul unui căpitan, adevă „ferdeveltăr“ —, cum zicea el.

În al doilea an de cătanie îl apucă rășboiul, și teche-o Isailă în Galiția! Dar nici acolo nu făcu pureci mulți, căci fu prins de Ruși, într'o patrulă dela Cărlibaba. Nu s'a mai știut nimic despre el, până după rășboiu, când se întoarse și el cu o rusoaică voinică tot ca el, dar mai arțăgoasă și mai urâtă. Se zice că rusoaica ar fi avut avere frumoasă, dar după traiul lor și după îmbrăcăminte, nu s'ar fi văzut.

Acasă, vre-o doi trei ani, Isailă umbla îmbrăcat tot în haine rusești; dar văzând că pela târguri se sperie bivoli de el, se hotări să îmbrace iarăși cioarecii strămți pe picior și cămașa albă. Numai rusoaica nu voia să desbrace rochia cea roșie și să îmbrace crătință.

Cu părinții o ducea foarte rău, căci rusoaica se născocoria și se răștia către soacra-sa de credeai că vrea s'o soarbă apoi făcea bumbenă toată ziua și se uita pe sub

sprâncene, de numai cu uitătura ei ai fi putut înăcri o varză.

Isailă se certa cu tată-so, iar rusoaica eu mamă-sa. Seara când veniau dela lucru, unii dintr'o parte iar alții dintr'alta, credeai că e mobilizare la ei. Zvârr cu un ciot de lemn după pui, zvârr cu o lopată după un purcel, suduie, zbiară, chilăliește, de badea Șofronei stetea la o parte și își făcea cruce ca de necuratul.

— Doamne apără și pe pui de șarpe de astfel de porodită proastă cum e noru-mea! zicea el către oameni.

Și au dus-o căne-cânește, până în vara asta când a căzut guvernul și trebuiau să se facă alegeri nouă. Când iată într'o zi vine un automobil cu vre-o trei domni, și se oprește tocmăi la casa lui Șofronei. Erau din partidul „lucrătorilor“ dar ei se numiau „comuniști“.

— Comună, necomună — zicea badea Șofronei —, dar dumneavoastră ce vreți?

— D'apoi uite bade Șofrone — îi răspunde cel mai hangoș dintre ei —. Noi vrem ca toți oamenii să fie egali. Să nu mai fie unii cari înoată în bogății; iar alții să se frigă în sărăcie. Toți oamenii să fie unul ca altul. Ce avem, să fie a tuturor; nu unii să aibă palate și automobile iar altul să n'aibă nici unde se ocroti de zăduf și de urgia vremii.

— Adevă dumneavoastră vreți ca toți oamenii să aibă palate și automobile — zise

badea Șofrone — îndesând cu degetul mare dela mâna dreaptă un jar în pipă.

— Asta e mai greu — zise domnul Comunist —, dar noi vrem să aibă toți la fel, adevă să nu mai fie unul bogat și altul sărac

— Adevă să fie toți săraci — urmă badea Șofronei.

— Ba nu; dar să aibă toți să trăiască cinstit.

— D'apoi — continuă badea Șofronei boșcând din pipă —, eu gândesc că dacă muncesc cinstit, toți oamenii pot să trăiască cinstit. Vezi dumneata, eu când m'am însurat am căpătat dela tata pământ de două ferdele între Huli, și un vițel de bivoli, de era vrednic atunci 12 zloți. Nevastă-mea încă a avut un vițel de vacă și pământ de trei ferdele. Am lucrat și la unul și la altul. Am grijit. Din viței s'au făcut vite. Noi munciam și grijiam, și am pus de-o parte, azi un crițar, mâne doi, și am cumpărat curtea asta în care ești dumneata acum; dar casă nu era, ci asta am făcut-o tot noi.

Am avut opt copii, dar mi-au murit, și a rămas numai Isailă pe care îl vedeți.

Am cumpărat și pământ, așa că azi am 12 iugăre, Isailă le va moșteni, dar nu le va ținea, pentrucă — uite vă spun —, el nu e ca mine, ci lui îi place să le capete toate de-a gata, și să trăiască bine. Asta, nu numai că nu pune nimic de-o parte, dar nu s'ajunge niciodată. Și mi se pare mie, că și dumnea-

Nunta crăiască dela Sinaia

Alteța Sa Regală Principesa Ileana s'a cununat cu Arhiducele Anton de Habsburg, în mijloc de serbări mărețe — Nuntași de peste țări și mări — Alaiuri ca'n povești — Daruri neprețuite pentru miri — După cununie mirii au plecat cu avionul la Bran și de acolo, mai târziu, în străinătate

Frumoasa Cosânziană a țării noastre, Alteța Sa Regală Principesa Ileana s'a cununat Duminecă în 26 Iulie, cu alesul inimii Sale, Arhiducele Anton de Habsburg, vlăstar din vestita și vechea familie domnitoare a Austriei.

Pregătirile de nuntă au început de săptămâni, iar parada cea mare se poate spune că a pornit de Vineri, 24 Iulie. În această zi au sosit la Sinaia delegațiile cari aduceau daruri de nuntă din toate colțurile țării, de prin sate și orașe.

Încă dela ora 10 de dimineață, spre Castelul Peleş au început să se îndrepte șiruri lungi de trăsuri și de automobile, iar la ora 11 în salonul cel mare numit florentin, se aflau fericiții Miri, părinții, frații și rudeniile lor, ca să primească darurile și felicitările.

Darurile de nuntă

Trimișii județului *Muscel* au adus cinste un covor românesc foarte vechiu și frumos, împreună cu un costum național femeiesc și o icoană scumpă. Județul *Tighina* o icoană lucrată numai în argint și două covoare. Județul

Bălți un rând de vase numai din argint. *Divizia I de vânători de munte* două coșulețe din argint, lucrate în cioean. *Uniunea Femeilor Române* a adus un tablou mare, o lădiță de aur, un inel și două brățări. *Societatea Principele Mircea* două broderii vechi din Bukara (Asia). Orașul *Cernăuși* a trimis o rudă de aur în greutate de 1 kg. *Femeile române din Banat* o salbă veche de galbini.

În afară de acestea s'au primit darurile pe cari le-a făcut Maiestatea Sa Regele Carol II și surorile Miresei, apoi alte daruri a căror listă am publicat-o în numărul trecut al foii noastre. Și altele nenumărate, pe cari nu le-ar cuprinde toată foaia dacă am vrea să le înșirăm.

Mireasa pentru săraci

Văzând dragostea cea mare pe care i-o arată țara la cununie Sa, Principesa Ileana a dat ordin, ca din averea Sa particulară să se trimită: Primăriilor din București, Iași, Cernăuți, Cluj, Chișinău câte 50.000 lei; primăriei din Balcic 40.000 lei; primăriei din Si-

voastră sunteți tot ca el, și pentru aceea voiți ca toți oamenii să fie la fel de săraci.

De Isailă nu zic nimic, pentru că e feciorul meu și mă doare de el. Lui îi las tot ce am agonisit cu trudă o viață întreagă; dar să vină altul ca el, și să zică să împărțim și să fim unul ca altul, l-aș plezni peste gură, și aș zice: — Muncește și grijește și tu ca mine, apoi suntem unul ca altul; nu să iai tu de-a gata, de unde n'ai muncit.

— Dar sunt unii cari au prea mult — urmă domnul Comunist —, pe când alții n'au nimic.

— Aceia cari au — zice badea Șofronel —, ori au moștenit dela părinți, ori au muncit ei, căci averea nu cade ca ploaia din cer. Uite — vezi dumneata —, Ionuțul lui Ștefan dela noi nu-l cunoaști că n'ai de unde —, a plecat odată cu Isailă al nostru la America, au venit odată, au fost în războiu odată și prizoneri în Rusia tot la olaltă. Acela însă are astăzi patru boi, a cumparat 16 iugăre de pământ dela un sas, și-a ridicat casa, și nu este dator decât țării cu darea și lui Dumnezeu cu mulțămăta. El muncește într-o parte, iar nevasta — o fată harnică de aici din sat —, într'alta. Griješc și au. Noa acum, spune-mi dumneata — urmă badea Șofronel ridicându-se de pe scaun —, ar vrea Ionuț să fie la fel cu Isailă al nostru? Isailă n'are nimic. De 12 ani de zile stă cu nevastă cu tot pe capul meu. Nu câștigă nimic, iar eu îi dau, că doară și

asa nu le voiu putea duce cu mine în groapă. Tot ale lui vor fi; dar eu mă tem că el înloc să mai înmulțească ce i-a rămas dela mine, va vinde și ce am agonisit eu, și apoi va începe și el — ca și dumneavoastră —, să strige împotriva celor ce au.

Domnul Comunist nu mai avu ce zice și nici cui, căci badea Șofronel ieși murmurând: — Facă ce va face, Eu mi-am făcut datoria de tată și de om cinstit.

Ei rămaseră cu Isailă și mai ciondromăniră zicând despre bătrân că e prea ocoș și prea sfătos, și că el nu știe *diplomația*.

În săptămâna următoare oamenii citiră prin gazete că Isailă era candidat de deputat pe lista socialiştilor, în locul al treilea. Un automobil îi setetea la îndemână întotdeauna, ca să meargă pe sate și să câștige partizani.

Isailă credea că se vede deputat la București. Dar — își zicea —, cum vei merge tu în casa țării în cioareci, și cu nevasta cu rochie roșie și cu șurță vânăta? Haide să ne îmbrăcăm ca deputații.

Într-o zi merge la oraș cu nevastă cu tot, și de-acolo vine îmbrăcat domnește și el în cravată cu haine vârgate și cu nevasta tunsă, cu rochie scurtă numai până la genunchi, cu buzele roșii ca fraga, și cu o datorie de vre-o 12 mii de lei, că hainele le luase pe așteptare.

Vin alegerile. Isailă umbla cu automobilul pela secțiile de votare, căci — vezi Doamne —

naia 25.000 lei și primăriei din Poeni-Iași 10.000 lei. În total 325.000 lei cari să se împartă săracilor.

Oaspeții-nuntași

În fruntea nuntașilor se află Maiestatea Sa Regina Maria, mama Miresei, M. S. Regele Carol II, Alteța Sa Regală Principele Nicolae, Voevodul Mihai, Regina Mărioara a Jugoslaviei, Regina Elisabeta, fostă a Greciei, Arhiducele Leopold Salvator și Arhiducesa Blanca, părinții Mirelui, Arhiducele Carol fratele mirelui, Principesa de Hohenzollern, fiica Regelui de Saxa și alți prinți, principese, feciori și fete de crai.

Din țară: toți miniștri cu soțiile lor, în frunte cu d. prim-ministru Iorga cu D-na. Dintre bărbații politici sunt de față dd. *Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod, I. G. Duca, Octavian Goga, M. Manoilescu*, apoi președinții Camerii și Senatului, înalții judecători ai țării, toți generalii cei mari ai oștirii și altă lume aleasă, fără număr, bătrâni și tineri.

Preziua cununiei

Sâmbăta s'a înfățișat la Castelul Peleş întreg guvernul în frunte cu d. Nicolae Iorga, ducând darul țării: o salbă de briliante, prinse numai în platină, aur și argint. Des albă atârnă o peară mare, încrustată cu briliante.

Dându-i Miresei acest dar, d. prim-ministru a urât:

— »Din partea țării sărace și dela Dumnezeu mai mult!

Principesa Ileana a răspuns:

— Dacă Dumnezeu ne-ar da atâta dragoste și bunădată câtă DV. ne-ați arătat, voi fi foarte fericiți!»

În aceeași zi seara, a fost o masă mare, după care au urmat dansuri în saloanele regale.

Cununia

Duminecă în 26 Iulie, înainte de amiază s'a săvârșit la Castelul Peleş

el era candidat. Când s'au golit urnele însă s'a văzut că socialiștii lui Isailă, au avut abia 18 voturi în tot județul.

— Asta și-a mai trebuit mutule — îi zicea badea Șofronel — Noa acum desbracă-ți hainele de candidat și te du iar la plug și la lemne, să fii de ghilazul lumii. Iar tu „rozumă” din Rusia, îmbracă-ți rochia ai oșie căci domnia nu vine nu numai așa ca peara mălăiață în gura lui Nătafleată.

Isailă mai stătu prin sat vre-o două săptămâni apoi își vându vacile și se duse, căci nu mai avea cap de trăit cu oamenii din sat, cari din „comunist” nu'i mai seuteau.

Se zice că s'ar fi dus să lucreze într-o baie de cărbuni, nu știu unde, și și-a dus și nevasta. Din alegeri deci Isailă s'a ales cu pantaloni domnești cu nevasta tunsă și cu numele de „Comunist”. A ieșit din sat, și cine știe când va mai veni, iar badea Șofronel își face cruce și zice.

— Să te ferească Dumnezeu de omul, capchiu, nechibzuit, leneș și fudul. La omul leneș și prost, numai fudulie îi mai trebuie și apoi s'a dus de-a roata. **N. LUPU**

Versuri pe-o scrisoare

Du-te carte până Joi
Pe Vineri să fi 'napoi.
Du-te carte călătoare
Fără mâni, fără picioare.
Galda de jos **BARBU VASILE**

Cununia civilă a Mirilor de către d. Hamangiu, ministrul justiției. Martori la această cununie au fost, din partea Miresei: M. S. Regele Carol II și Prințul Friederic de Hohenzollern, iar din partea Mirelui: Prințul Leopold și Prințul de Leiningen.

Cununia bisericească a urmat în **Castelul Peleş**, împodobit ca în povești. Sala cea mare dela intrare a fost preschimbata în capelă, cu altar și cu toate celea de lipsă.

Preoți cununători au fost: înalt Preasfinția Sa **Arhiepiscopul catolic dela București Alexandru Cisar**, preotul principe **Vladimir Ghica dela Paris** și doi canonici dela București.

Cununia s'a făcut după **legea catolică**. A cântat corul călugărițelor dela Pitar-Moși.

Arhiepiscopul Cisar a schimbat inelele Mirilor, apoi a rostit în grai frumos românesc:

— *In numele Tatălui, Fiului și Sfântului Spirit, cum și în acel al Bisericii, Vă declar uniți!*

Apoi Arhiereul cununător a ținut o foarte frumoasă predică în limba românească, iar Prințul Ghica una franțuzească.

După cununie Prințesa Ileana a îngenuchiat în fața Mamei Sale, Regina Maria, și i-a sărutat mâna cu nețărmurită dragoste. A urmat o masă mare a nuntașilor, după care fericiții Miri au urcat în aeroplan și au plecat la Castelul dela Bran.

S'a prăbușit un aeroplan de poștă în Bulgaria

În ziua de Vineri 24 Iulie, lângă comuna Mocren din Bulgaria s'a prăbușit un avion de călători, care venia dela Constantinopol, din Turcia, spre București. Aeroplanul este proprietatea unei societăți româno-franceze, care ține legătura între Turcia și România.

În mașină se aflau un pilot turc (conducătorul avionului), ajutorul său francez și patru călători, toți englezi, cari căutau să ajungă la Londra peste București. N'a scăpat nimenia cu viață.

Mașina luase foc încă fiind în aer și oamenii au fost aruncați la mari depărțări, arzând ca niște făclii. Între călători era și o femeie, care a fost găsită îmbrățișată cu un domn bătrân. Se crede că era tatăl cu fiica sa.

Aeroplanul plecase din Turcia la ceasurile opt de dimineața și la 9 și jumătate era un mușunoi de ferărie arsă, în Bulgaria. În buzunarele nenorociților s'au găsit bani românești și englezești.

Vești din America

— Scrisoarea unui cetitor al nostru —

6 Iulie 1931

Mai nou nu avem nimic. Ploi au fost multe. Lucrul merge slab. Mulți oameni sunt în America la supă (adică la zeamă, la foame — *Red.*). Lucru, ce-i drept, ar fi, numai una li zământă (pricină): înainte vreme au lucrat oamenii iar astăzi lucră **mașinile!** Unde au lucrat 200 de oameni, astăzi lucră 3—4 cu o mașină. Vina nu-i a nimănui, ci a mașinilor. Că suat tare multe mașini și lumea s'a înmulțit peste măsură.

Paulsboro

Teodor Perian,
abonat la »Unirea Poporului«

Ninsoare în luna Iul Cuptor. Răceala care a adus ploile din zilele trecute, a făcut mari ciudățenii în Moldova. Unde înainte de ploi căldura era îngrozitoare, după câteva zile s'a făcut frig în toată legea. Termometrul (măsurătorul de căldură) s'a coborât dela 50 grade, la 5. Ciobanii de pe muntele Ceahlău spun că deasupra pădurilor *a nins*, cala sfârșit de toamnă. Răceala a fost adusă de vântul dela miază-noapte.

Când adoarme șoferul. Un autobuz încărcat de călători se afla Vineri în drum între București—Pitești. În apropiere de comuna Titu, șoferul care era somnoros lucru mare, a așipit și mașina s'a izbit cu toată puterea de-un copac, răsturnându-se. Un călător a murit pe loc, cinci au fost greu răniți, iar ceilalți pasageri, dimpreună cu șoferul, au scăpat ca prin minune. Șoferul somnoros a fost arestat.

Unde petrec rândunelele iarna. Mai mulți învățați iubitori de păsări, s'au hotărât să caute locul, unde petrec rândunelele iarna. În acest scop puii de rândunică sunt prinși în cuiburi și li-se pune la picioare câte un inel ușor de aluminiu, pe care se încrestează un număr și locul de plecare. Apoi, astfel însemnați, li-se dă drumul. Mai târziu se întâmplă, că acești pui cad de furtuni sau se prăpădesc pe unde petrec iarna și li află alți oameni învățați. De curând au sosit știri din Africa de miazăzi, unde au fost găsite astăzi iarnă șapte rândunele cu semne la picior, cari plecaseră din Anglia. Tot înspre Africa merg și rândunelele noastre.

Cer dreptate dela morți. O ceată de 25 invalizi de războiu din orașul Tokio (Japonia), văzând că guvernul nu vrea să le plătească penzia ce li-se cade, s'au adunat la mormântul unui mare împărat japonez și, îngenuchid cu toții, se roagă în gura mare, să se scoale împăratul și să le facă dreptate! Ei se roagă neîntrerupt de două zile, fără să mănânce și fără să doarmă, și sunt hotărâți să

se roage într'una, până vor cădea acolo pe mormânt. Nu le pasă nici de ploaie, nici de soare. Șase din ei au leșinat după două zile și au fost duși la spital. Celalalți se roagă înainte.

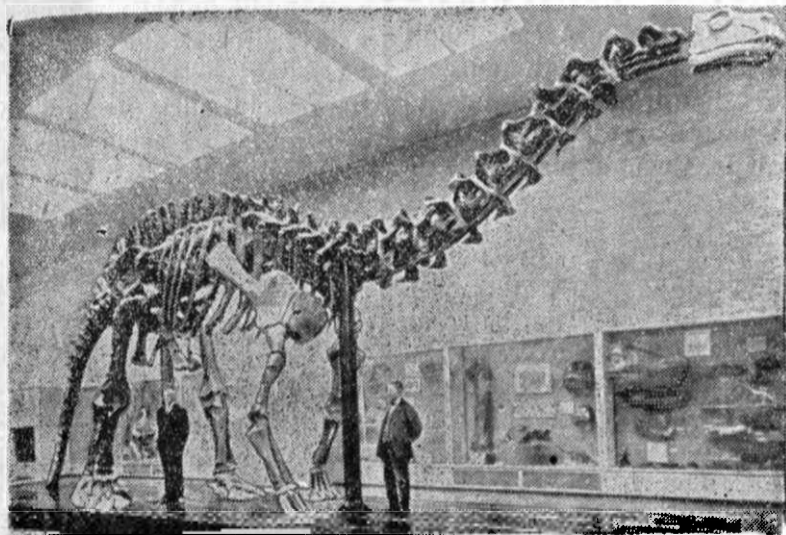
„Apostol” înșelător. Sașii din județul Brașovului s'au plâns la autorități, că umblă prin comune un predicator străin, care își zice „apostol al creștinilor evangheliști” și nu uită să ceară bani dela cei apostoliți... În felul acesta noul „proroc” a înșelat dela oameni lesne crezători peste două milioane lei. Prins de poliție, apostolul Stukermann Fritz s'a dovedit că este trimis de niște societăți străine, cari îl plăteau bine, ca să adune credincioși la o lege „pocăită”. S'au găsit la el cărțile de depuneră la bănci despre sute de mii de lei. Precum vedem, astăzi „apostolii” vânează mai mult după bani, decât după suflete. Să ne păzim de orice predicator pe care nu-l cunoaștem, sau nu vine cu știrea preotului din comună.

Carne la vaci. O școală de crescătorie de vite din Canada (America) a făcut încercare de curând, să hrănească vacile cu carne tocată. Carnea s'a dat amestecată cu iarbă sau cu fân și vacile o mănâncă cu mare plăcere. Urmarea a fost, că vacile hrănite astfel dau lapte foarte bun, gras, aproape smântână goală. Carnea le priește. — Sătenii noștri ar face bine, să nu sufle nimic despre această știre în fața vacilor, ca nu cumva să le vină și la ale noastre poftă de piftel cu garnitură, că nu se mai duc la pășune..!

Din isprăvile cârciumelor. În comuna Râciul de Câmpie mai mulți săteni făceau slujba dracului, cu paharele, în jurul „chelneraiului”. Când li-s'a urcat „corajia” la cap, s'au luat la păruială. La un moment dat, bătăușii au scos cuțitele și s'au apucat să se hălcească. La sfârșitul horei drăcești, unul dintre bețivani a rămas mort pe loc, înjunghiat de tovarășii săi întru „holercă”. Aghiuță râdea mulțumit, călare pe butoi. Va raporta lui Belzebub că a mai făcut o ispravă, între celea multe pe cari le prilejește destul de des. Ocară și blăstăm rachiului!

S'a aprins o batoză sau mașină de îmblătit. Pe moșia Andrieșeni de lângă Iași mai mulți săteni erau cuprinși cu îmblătitul grâului, la o batoză. Din pricină necunoscută mașina a făcut explozie și s'a aprins și batoza, cu lirezile de grâu și de paie de

Un uriaș din cele trecute vremi

Iată oasele unui animal groaznic de mare, aflate în America și așezate spre priveală într'o sală a universității Yale din New-Haven. Acest animal uriaș, cu adevărat dălaur, asă-mănător unei șopârle, se numea „brontosaurus” și învățații spun că ar fi trăit pe pământ înainte cu câteva milioane de ani. Animalul a avut o înălțime de peste 20 metri, iar oasele sale cântăresc nu mai puțin de 6500 kilograme. Că ce înălțime a avut, se vede din asemănarea de pe chip cu cei doi oameni, cari abia li ajung până la genunchi.

lângă ea. Un flăcău care se afla la băgat pe batoză n'a putut sări degrabă și a fost cuprins de flăcări. Cu arsuri grele a fost dus la spital, dar nu-l nădejde să scape cu viață. Pagubele pricinuite de foc trec de un milion.

Furtună mare în Canada. Din America se anunță că în săptămâna trecută, o furtună neobișnuit de mare s'a abătut asupra orașului North Battleford, și împrejurimi. Vântul a fost atât de puternic că a stricat coprișele aproape la toate locuințele, a dărâmat hornurile dela fabrici și a răsturnat chiar case întregi. Străzile sunt acoperite de dărâmturile zidurilor. Pe lângă spaîma și nenorocirea multor persoane, furtuna a produs și pagube de peste o sută milioane de dolari.

Nenorocire la munte. Un grup de câțiva tineri au plecat din Brașov să facă o excursie pe muntele Ciucaș. Fiind la o înălțime de o sută metri unul dintre excursioniști a avut dorința să culegă flori dintr'o prăpastie. S'a lăsat deci pe o funie la vale și culegea flori. Deodată funia s'a rupt și nenorocitul culegător de flori a căzut ca un bolovan până la poalele muntelui strivindu-și trupul cu totul. E lucru foarte frumos să mergi la munte dar ajuns odată acolo, trebuie să știi în fiecare moment că nu ești pe șes ci la munte, unde sunt prăpăști. Curajul nu e bun totdeauna.

Gandhi va merge la Londra. Gandhi șeful naționaliștilor din India care mai eri alaltăeri a fost închis de armata engleză pentru revoluția începută, acum se pregătește să plece la Londra știm că revoluția din India a încetat și că Englezii au dat unele drepturi Indienilor. Acum se pregătește o nouă lege (constituție) a Indiei și Gandhi a anunțat că și el va merge la Londra pentru a lua parte la sfatul în care se va vota noua constituție.

Un dirijabil de două ori mai mare decât Zepelinul. Din Germania vin vești cari pun în urmă lumea. Mai eri alaltăeri se vestia de acolo că Dr. Piccard a fost în cer cu balonul său. În zilele acestea vestea mai importantă este aceea care spune că în Germania se lucrează acum la un dirijabil care va fi de două ori mai mare decât dirijabilul Zepelin. Motoarele lui vor avea o putere de trei mii șase sute de cai. Interiorul lui va fi de 1.800 metri cubi, iar înălțimea de 150 km. pe oră. Va fi un adevărat palat sburător.

A murit de nădușală. O nemțoaică din comuna Dornești, Bucovina, s'a dus zilele trecute la oraș la Rădăuți, să facă cumpărături. La întoarcere, ca să nu scape trenul, a luat-o în grabă mare spre gară. A mai și fugit o leacă. Ajunsă la gară i-s'a făcut rău deodată și, din cauza căldurii, în câteva minute a murit. În loc să plece spre casă, a călătorit pe lumea cealaltă. Cu nădușeala nu-i de glumit!

Moarte pentru pământ. În comuna Dogrulai din Dobrogea doi săteni turci s'au luat la bătaie cu creștinii pentru un petec de pământ. Pământul a fost rupt dela turcul Raim Sali prin reforma agrară și dat unui colonist creștin. Turcul n'a vrut să sloboada parțea și zilele trecute s'a luat la ceartă cu noul proprietar. Cearta s'a făcut bătaie, în care s'au amestecat și neamurile împicinaiilor. Arme aveau furci de fier și topoare. Sfârșitul luptei a fost că doi turci au căzut la pământ scâlțați în sânge, dintre cari unul a murit curând la spital și nici al doilea nu-l nădejde să scape. Ce se va alege acum de pământul stropit cu sânge?

Nici parlamentarii nu mai au intrare la ministere. De curând s'a dat o nouă poruncă aspră, că la ministerele din București nu mai are nimeni intrare, nici chiar deputații și senatorii. Toate plânsorile trebuiesc date în scris și se primesc chiar la poartă, iar răspunsurile se trimit acasă, la adresa celui cu plânsoarea sau cu daravera. — Porunca nu-i rea, numai dacă s'ar și isprăvi curând plânsorile făcute în scris. Mai bine ar fi însă, dacă nu toate necazurile s'ar isprăvi la București, la ministere, ci la oficiile mai apropiate de popor și de oamenii cu necazuri. Să se dea putere la primprefori și la alți slujbași, să aranjeze ei necazurile mai mărunte și să nu trebuiască să alergi cu orice instanție, chiar sus la d. ministru. Domnii mari sunt prea departe de oameni necăjiți.

Alb mâncat de negri. Un slujbaș din orașul Capetown (Africa de miazăzi) a fost trimis într'un sat de negri, să facă pace într'o turburare ce se ivise între cei cu pielea de scrum. Bietul slujbaș n'a putut face împăciuire, ci a fost ucis de răsvrățiți, cari l-au fript și l-au mâncat. Ajutoarele slujbașului erau să aibă aceeaș soartă, dacă nu sosiau soldații albi la timp. Al doilea slujbaș, legat și el fedeleș, era păstrat pentru masa de cină. Soldații l-au scăpat, cari au atacat pe negri cu mitraliere și pe 57 mănători de carne omească l-au curățit de pe fața pământului.

Judecați la închisoare pentru că au scos pe dracul dintr'o femeie. În orașul Varșovia (Polonia) s'a judecat de curând un proces foarte interesant. Doi țărani au stat în fața legii, pentru că au scos pe dracul dintr'o femeie. Fapta în sine n'ar fi fost lucru rău, însă scoaterea dracului a fost cu bucluc. Treaba a fost așa, că femeia cu pricina avea adeseori cercări rele, ca de nevoie; se sbătea ca arsă pe jăratec, făcea spume la gură și striga ca o nebună. Striga și se ruga: Nu mă lăsați, oameni buni! Scoateți pe necuratul din mine că mă omoară! Celor doi țărani li-s'a făcut milă, au luat nește rudite de car și s'au apucat să gonească pe Aghiuță, lovind pe femeie, unde apucau. La urmă, diavolul o fi ieșit sau n'o fi ieșit, însă femeia a răposat în bătaie. Pentru fapta lor, cei doi binevoitori au fost judecați la câte două luni și jumătate temniță.

Sosit acasă după 13 ani. Un creștin cu numele Ioan Tămășescu din comuna Măgurești a plecat și el la război în 1918 și a căzut prizonier la Ruși. De atunci n'a mai sosit nici o veste dela el. Soția lui a scris în toate părțile, pe la ministere, pe la crucea roșie suedeză și pe unde numai i-a venit în minte, însă înzadar. În cele din urmă a cerut tutelă pentru administrarea averii și și-a luat nădejdea dela bărbat. În zilele trecute Ioan Tămășescu a sosit acasă pe nepusă masă. Însă n'au putut să-l mai cunoască nici nevasta, nici copiii, așa se schimbaseră. În urmă l-au întrebat semne de nimenia știute, și au văzut că e într'adevăr soțul pierdut. La casa omului se adună lume peste lume, să audă pășăniile de 13 ani ale celui pierdut și iarăș aflat.

Născut sub roatele trenului. În orașul Constanța s'a întâmplat în ziua de 25 Iulie un lucru nemaiomenit. Păzitorul liniei ferate care duce la magazinele de petrol, leșind să cerceteze calea, a găsit între șini o femeie tălată de tren. Golomoaște de carne însângerată zăcea ici și colo pe pietrii și traverse. Aplecându-se să cerceteze mai deaproape, a văzut printre urmele trupului strivit un copilă viu, nou născut. Făcându-se cercetări s'a aflat că femeia tălată de tren a fost fata Margareta

Paici de 18 ani, de fel din Bistrița-Năsăud, care locuia la Constanța dimpreună cu mama ei. Ea era îngreacă într'a opta lună. Cine știe ce blăstăm sau nenorocire a dus-o în calea trenului, care a ucis-o, însă nu și pe copilășul ei, născut de silă între roatele trenului. Copilul e sănătos și nici n'a fost atins. El a fost dat în grija unei femei miloase din apropiere.

Pățania unui pungaș. Un unguraș din Ardeal, rătăcit la București, s'a apucat de „meseria“ hoșitului. Avea mare dragoste mai ales față de buzunarele boerești. În zilele trecute s'a repezit la o cucoană și i-a smuls poșeta sau străicuța de piele ce-o avea în mână. Cucoana a început să țipe și s'a grămadit lumea. Hoșul a luat-o la fugă, iar când a văzut că e urmărit, a scos un briceag mare din buzunar și a căutat să se apere. S'au găsit însă oameni voinici cari l-au prins și, pungașul crunt bătut de trecători, a fost dus la poliție. El se numește Anton Danko și e pus la hodină răcoroasă în temniță.

Toți în jurul dezarmării. La Londra s'a ținut zilele acestea o adunare unde s'a discutat și chestiunea dezarmării. Cu această ocazie au vorbit dnii Mac Donald, Baldwin și Lloyd George, cari sunt trei oameni cu mare trecere în conducerea Angliei. Din cuvântările ținute de cei trei oameni politici reese că Anglia s'a angajat prin tratatele de pace să lucreze pentru dezarmare. Dezarmarea se va face, dar ca totuși ea să fie mai sigură, va trebui să se lapeze toată omenirea de război. Va trebui deci scos războiul din sufletul oamenilor și atunci dezarmarea va fi primită de toate țările fără greutate. Lucrul cel mare este însă acesta: de a scoate dorința războiului din inimile tuturor. De acest lucru cei ce au fost la adunarea despre care vorbim s'au putut convinge. În timp ce țineau vorbirile o doamnă a pușcat nește gaze înecăcioase în aer, ca să se strice adunarea. Totuși adunarea dela Londra prin hotărârea din urmă, cere guvernului englez să lucreze din toate puterile pentru înfăptuirea dezarmării.

Ciocniri între Chinezi și Japonezi. În Coreea, locuiesc Chinezi și Japonezi. Între aceste două popoare foarte adeseori s'au întâmplat ciocniri și lupte. După cum se anunță acum din Tokio, în zilele trecute au avut loc grave ciocniri între aceste două popoare. Mai multe mii de Japonezi au năvălit asupra locuințelor chinezești și le-au nimicit cu foc. În deosebi au fost atacate magazinele. În încăerările ce s'au produs, mulți inși, din ambele tabere, au fost morți și răniți.

S'a oprit pustiirea unor plante

La băile Episcopiei din județul Bihor se găsește planta *floarea Lotus*, care este o plantă rară și foarte frumoasă, iar la munte se găsește planta numită *floarea Reginet*, asemenea rară și frumoasă. Fiindcă mulți au început să culegă aceste plante și să facă negoț cu ele, nimicindu-le în chipul acesta aproape cu totul, s'a oprit curlegerea și vinderea lor și toți aceia cari vor fi prinși că adună aceste plante ori fac negoț cu ele, vor fi aspru pedepsiți.

■ ■ ■ RECLAMA ■ ■ ■
este sufletul comerțului

Plante ce dau fire de tors

1 **Inul.** *Boalele inului.* Inul poate să fie atacat de felurite boale. Intre acestea, mai insemnate sunt:

a). *Rugina inului.* Se ivește mai ales în anii ploioși. Atacă frunzele dela vârf și părțile cele mai dinafară ale florii. Pe firele de in îmbolnăvite se pot vedea la început pete mici de culoare galbenă roșietică. Mai târziu în locul acestor pete se ivesc altele de culoare negricioasă. În petele acestea se găsesc germeii boalei, cari nu sunt altceva decât semințele — *sporii* — unei ciuperci mici, ce crește pe in. Sporii din petele galbene, îmbolnăvesc inul primăvara, îndată după încolțire. Sporii din petele negricioase vor îmbolnăvi inul în anul viitor.

Aceasta boală poate ataca atât inul cultivat cât și cel sălbatic. De obicei inul cultivat se îmbolnăvește dela cel sălbatic.

Din cauza acestei boale, firele de tors ale inului se slăbesc, așa că nu se mai pot întrebuița la facerea fuiorului.

Pentru ca să se apere inul de aceasta boală, trebuie să se grijească, în pământ să nu fie germeii de boală, semința să fie cât se poate de sănătoasă, coaptă și bine dezvoltată.

Când boala totuși s'a cuibărit și se ivesc pete negre pe frunzele tulpinei și a floarei, inul trebuie cules, pentruca să nu se strice firele din cari se face fuiorul.

Dacă germeii boalei se găsesc în pământ, nu se va mai semăna în acel pământ cel puțin 3 ani.

b). *Părlirea inului.* E o boală primejdioasă, care se ivește mai ales primăvara, prin Mai și începutul lui Iunie. Cu deosebire atacă inul semănat în văile umede și umbrite. De obicei atacă inul tinăr. Inul, care a implinit 25 de zile dela încolțire nu mai poate să fie atacat.

Boala atacă mai întâiu frunzele, cari se găsesc în partea din jos a tulpinii, aproape de pământ. Frunzele atacate se îngălbeneș. Îngălbeneria cuprinde pe încetul toate frunzele, până la vârf. Din cauza aceasta, firul de in nu mai crește, vârful se încovoie și încetul pe încetul întreg firul se înmoaie și cade la pământ.

Germeii boalei se găsesc în rădăcină. De aici pătrund în tulpină și în frunză. Pe firele atacate se formează pete cu spori, cari vor îmbolnăvi inul și în anul viitor.

Părlirea nu atacă numai inul, ci și varza, ridichea, luțerna, mazerea și altele. Și aceasta e bine să se știe pentru ca în pământul în care a fost in bolnav, să nu se samene astfel de plante.

În pământ boala poate rămânea

cuibărită mai mulți ani. De aceea în astfel de pământuri nu-i iertat să se samene nici în nici varză, ridiche, luțernă sau mazăre, cel puțin 7 sau 8 ani.

Dacă boala s'a ivit, firele bolnave trebuie smulse cu toată rădăcina și arse, iar locul trebuie săpat bine, pentruca germeii boalei — sporii — cărora nu le place căldura soarelui, să se uște și să se nimicească.

Fiindcă boala se ivește mai ales pe inul ce crește în locurile lipsite de var, să obișnuiește să se împiedece ivirea boalei, amestecându-se pământul cu mult var: cam 50 kgr. var nestins și 2 care de nisip la jugăr.

c). *Torțelul.* Acest dușman nu atacă numai trifoiul și luțerna ci și inul. Se încolăcește în jurul firului de in și îi suge toată vlaga, până ce îl omoară.

Torțelul face flori și semințe, din cari va încolți alt torțel, care va continua nimicirea inului. După 4 ani, semința de torțel își pierde puterea de încolțire.

Pentruca să nu se ivească torțelul trebuie să se samene totdeauna numai semința aleasă. Dacă însă s'a ivit, firele atacate trebuie cosite și arse, iar pământul trebuie săpat.

În pământul îmbolnăvit e bine să nu se samene nici cartofi timp de 4 ani.

Ion Popu-Câmpeanu

Micle Zaharie, cântor, Cristolț. Abonamentul Dv. expiră în 1 Martie 1932.

Am primit câte 180 lei dela următorii: Micle Zaharie, Traian Craiovan, Ioan Cocoloș, Dos Ioan, Mezei Aurel, Dr. Constantin Pavel, Seicean Nicolae, Iudifta Creța, Vidu Opruț.

Câte 90 Lei: Nicolae Balu, Ștefan Tecariu, Ioan Mureșan, Ioan G. Șuvoială, Mudure Simion, Buteanu Vasile a. P. P., Câmpian Simion.

Câte 100 Lei: Ioan Vereș, Popa Ioan I. Tănăsie, Domșa Iuliu, Vasile Cetățian.

Alte sume. Dimitrie Drăgan 45; Gavril Covăsan 360; Of. parohial Daia 50; Reuniunea Meseriașilor Blaj 200; Bunuș Teodor 140; Sibîșan Teodor 50; Popa Camile 50.

Redactor: IULIU MAIOR.

Direcțiunea Școalei Comerciale Superioare gr. cat. de fete din Blaj

Nr. 446-1931.

Aviz

În conformitate cu ordinul Nr. 3687-1931 dela 25 Iulie 1931, al Preavenatului Consistor Arhiepiscopesc, taxele școlare, ce sunt a se plăti la școala noastră în anul 1931-32, se stabilesc în felul următor:

Taxa de înscriere 200.— lei; taxa de construcție 300.— lei; taxa de frecvență 1800.— lei; anuar și bibliotecă 125.— lei; mobilier și material didactic 575 lei. Total 3000 lei.

Celelalte condițiuni de primire rămân neschimbate, cum s'au publicat în „Unirea” Nr. 29-1931 și „Unirea Poporului” Nr. 29-1931.

DIRECȚIUNEA

Cetiți „UNIREA POPORULUI”

Rectoratul Internatului de băieți — BLAJ

Nr. 92-1931

Concurs de primire la Internatul Vancean de băieți

Preavenatul Consistor arhiepiscopesc cu Ordinul Nr. 2883 din 18 Iulie 1931 publică concurs de primire pe anul școlar 1931/32 la Internatul Vancean de băieți, cu termenul de 15 August 1931, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxa pe anul școlar 1931/32 face 10.500 lei. Aceasta se va plăti în trei rate și anume: la începutul anului școlar 4500 lei, 3000 la 1 Ianuarie 1932, iar 3000 lei la 1 Aprilie 1932.— Pentru cazul, că în cursul anului preșurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Consistorul își rezervă dreptul de a impune o suprataxă corespunzătoare.

2. Elevii noi ai Internatului vor mai solvi la înscriere o taxă de 200 lei.

3. Fiecare elev trebuie să albe următoarele efecte: 1 saltea (sac de pae) și 2 cearceafuri (lepedee) de pus pe saltea; 2 perini (nu prea mari) și 4 fețe de perină; un țol sau plapomă și 2 fețe; 2 lepedee albe de geolgiu (colorate sau de lână nu sunt bune, fiindcă strică uniformitatea) de mărime 180×140 cm. pentru acoperirea paturilor; 1 palton pentru vreme de iarnă, cel puțin 2 rânduri de vesminte și 2 perechi de ghete bune; cel puțin câte patru perechi de schimburi bune; 3 ștergare; cel puțin 6 batiste; o pereche de pantofi de noapte; un păhar pentru apă; un tacâm (cuțit, furculiță și lingură) și cel puțin 3 servete; o perie de vesminte și perii de ghete; piepteni; 1 săculeț pentru a da rufele la spălat. Pe toate rufele și vesmintele cari se dau la spălat, precum și pe săculeț, se va coase numărul ce se va indica în rezoluția de primire. (Elevii din anul trecut vor avea numărul vechiu).

4. Părinții sau tutorii elevilor se vor obliga în cererea de primire că vor implini exact aceste condițiuni. Pentru cel cari n'au fost anul trecut elevi ai Internatului se va arăta în petiție: a) în care clasă liceală au să intre ca elevi ordinari; — b) dacă sunt corigenți sau repetenți; — c) la care confesiune aparțin; — d) situația socială a părinților: proești, învățători funcționari, agricultori, etc.

5. La cerere se va alătura și câte un *plie timbrat (recomandat)* de mărime potrivită, purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea da răspuns de urgență.

Cererile se adresează Prea Veneratului Consistor, dar se trimit de drept la Rectoratul Internatului.

Blaj, la 18 Iulie 1931.

I. E. Evrard

1453 (1-2)

Rectorul Internatului de băieți

Convocator

Penzionarii Corpului didactic de toate categoriile din T. Mureș și județul Mureș se convoacă pe ziua de 18 August a. c. ora 10, la adunarea, care se va ține în sala cea mare a județului în T. Mureș, pentru a se discuta situația în care ne aflăm și organizarea penzionarilor pentru apărarea intereselor în cadrul „Asociației generale a penzionarilor din România”.

Căuciu, la 12 Iulie 1931.

Cu dragoste frățească

Ioan Suciu
inv. penz.

1454 (1-1)

Curatoratul parohiei române unite din Hamba

Nr. 45 - 931

Publicație de licitație

În ziua de 9 August 1931 ora 3 p. m. Curatoratul parohiei unite din Hamba, jud. Sibiu, va ține licitație publică cu oferte închise fără supraoferte, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcție necesare la clădirea caselor parohiale și a turnului bisericii.

1. Concurenții vor depune la începutul licitației vadiul de 60% din prețul oferit, sau scrisori de garanță emise de o bancă de prima bonitate.

2. Antreprenorul pe care va cădea lucrarea, va plăti proiectantului suma prevăzută pentru elaborările tehnice.

3. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participarea la licitație.

4. Comisia de licitație își rezervă dreptul a alege și a preda lucrările acelui antreprenor pe care îl va socoti de mai mare încredere.

5. Planurile, devizele, condițiunile generale și speciale se pot vedea la oficiul parohial din loc în ori ce zi.

Hamba, din ședința curatoratului ținută în 25 Iulie 1931.

Ion Dan
curator I.

Moise Sârbu
adm. paroh.

1455 (1-2)

Publicațiune

Curatoratul gr. cat. din Aiudul de sus pentru repararea bisericii, deschide concurs pe 2 August c. oarele 14 cu oferte închise însoțite cu vadul de 10 % conform condițiunilor, ce să pot vedea la oficiul parohial din loc. Spese de deplasare nu să plătesc.

Aiudul de sus, la 20 Iulie 1931.

Virgiliu C. Codarcea
președinte

Augustin Groza
curator

1448 (1-1)

Nr. G. 4374—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel delegat aduc la cunoștință publică, că în urma decisului Nr. G. 4374—1929 al judecătoriei mixte Blaj, se fixează termen spre efectuarea licitației pe ziua de 7 August 1931 ora 15 în Blaj în favorul reclamantului Rișa Emil domiciliat în Teiuș, repr. prin avocatul Demény Henrik din Alba-Iulia, pentru suma de Lei 2827 capital restant și accesorii, când și unde se vor vinde prin licitație publică obiectele sechestrate și anume: diferite mobile de casă prețuite în 7100 Lei.

Blaj, la 17 Iulie 1931.

(1445) 1—1

GEORGE OANES
portărel delegat.

Nr. 4377—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel aduc la cunoștință publică, că în urma decisului No. G. 4377—1929 al judecătoriei mixte din Blaj se fixează termen spre efectuarea licitației pe ziua de 7 August 1931 ora 10 în Bucurdea grănoasă în favorul lui Rișa Emil repr. prin Dr. Demény Henrik avocat în Alba-Iulia pentru suma de Lei 1300 — bani capital, și acc. când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sechestrate și anume: 2 laviți, 1 car, 1 covor, 11 perini și ect. prețuite în 4500 Lei — bani.

Blaj, 17 Iulie 1931.

(1446) 1—1

GEORGE OANES
portărel.

Nr. G. 2983—1930 port.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel aduc la cunoștință publică, că în urma decisului Nr. G. 2983—1930 al judecătoriei Blaj se fixează termen spre efectuarea licitației pe ziua de 7 August 1931 ora 5 d. m. în Sâncel în favorul lui Emil Rișa repr. prin Dr. Demény Henrik avocat din Alba-Iulia pentru suma de Lei 100 — bani, capital și acc. când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sechestrate și anume: 1 car, 1 hâmbar, perini, covoară și ect. prețuite în 3300 Lei — bani.

Blaj, la 17 Iulie 1931.

GEORGE OANES

(1447) 1—1

portărel.

Nr. G. 4263—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 4263—1930 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Societatea Ardeleană Transilvan. repr. prin avocatul Dr. Enyedy Ludovic pentru încasarea creanței de 34519 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 13 August 1931 ora 2 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secaș Nr. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 car, 1 căruță, 1 teasc, 1 decimă, 1 tresure de stup. etc. în valoare de 37,000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețurile de estimare.

Blaj, la 20 Iulie 1931.

GHEORGHE OANES

(1450) 1—1

portărel.

No. G. 3837—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3837—1930 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Arthur Rosenberg repr. prin avocatul Dr. Enyedy Ludovic pentru încasarea creanței de 10.000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 14 August 1931 ora 5 la fața locului în comuna Blaj unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 40 metri stofe de paltoane în valoare de 30.000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 20 Iulie 1931.

1451 (1—1)

G. OANES, portărel.

No. G. 6512—930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 6512—930 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Abraham Ludovic repr. prin avocatul Dr. Enyedy Ludovic pentru încasarea creanței de 20,580 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 13 August 1931 ora 4 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secaș, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 iapă, 1 căruță, 4 cară de fân, 1 vacă, 1 șopru, 50 feldere de grâu în valoare de 21,300 Lei. În caz de nevoie și sub prețurile de estimare.

Blaj la 20 Iulie 1931.

1452 (1—1)

G. OANES, portărel

Cele mai bune cărți de celin

sunt fără îndoială „Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Întă numărul apărut până acum:

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moștenii ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminicile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici nu mai trebuie comandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care află tot creștinul explicații apostolii, cari sunt cei mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfânta cuminecătură, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

DE INCHIRIAT CASA

Dnei Maria Brumaru

3 camere mari, antreu închis cu sticlă, bucatărie și cămară mare, apă'n curte și grădina cu 2500 Lei lunar, pe 2 sau 3 ani.

1—3

1452

FEMEI

Nici o tsamă sau grija

la Deranjări și întreruperi, precum și opriri ale regulei lunare. Adresați-vă imediat mie cu încredere.

AJUTOR prin remediul meu special, experimentat și cu eficacitate imediată, chiar în cazuri când toate celelalte mijloace întrebunțate n'au dat nici un rezultat. Ajută adesea chiar numai după câteva ore, cece mi-au confirmat fericite, multe femei recunoscătoare.

Prețul 480 lei, — și foarte concentrat 680 lei Expediție în mod discret prin ramburs, scutit de vamă fără alte spese în interval de 3 zile. Întrebunțarea lesnicioasă și fără întreruperea ocupației zilnice. Garantat nevătămător! Comandați imediat și scrieți de cât timp suferiți. Rog dați clar adresa Dv.

E. H. Müller, Teplice-Schönau 32
Schlangenbadstr. 36 Cechoslovakia
1437 2—6